

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8709/2021
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ из Зрењанина, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 680/19 од 01.09.2021. године, у седници већа одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 680/19 од 01.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 680/19 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 680/19 од 01.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 1597/2018 од 25.07.2019. године, којом је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Драгана Николића из ... број И.ИВК ../2018 од 01.10.2018. године, у делу којим је обавезана тужена, као извршни дужник, да у року од осам дана од дана достављања решења исплати тужицу на име главног потраживања износ од 10.216,95 динара, са законском затезном каматом од 21.08.2018. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 5.904,00 динара, у року од осам дана и тужбени захтев усвојен у целости (став први изреке првостепене пресуде) и обавезана тужена да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 29.309,00 динара, у року од осам дана (став други изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије тужене. Наиме, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер правилна примена материјалног права у погледу одлуке о тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, па указивање у ревизији на другачију одлуку не указује нужно и на другачији правни став имајући у виду да је одлука о тужбеном захтеву у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда.

Из наведеног разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе, поднет је 21.08.2018. године. Вредност предмета спора износи 10.216,95 динара. Првостепена пресуда је донета 25.07.2019. године. Другостепена пресуда донета је 01.09.2021. године.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**